

gift for Statsbanerne paa 32 Millioner. Det siger sig selv, at Kravet her om forhøjede Jernbanetakster møder i Dag i Modsætning til tidligere med en ganske overordentlig Vægt. Det, det her drejer sig om, er ikke, at man skaffer en forøget Indtægt for Statskassen, men at de gennem de vedtagne Lønningslove forøgede Udgifter betales gennem den Merindtægt, der indkommer gennem den Forhøjelse af Statsbanetaksterne, som her foreslaas. Den Betænkning, som er afgivet af Folketingets Udvalg, er jo lidet oplysende, og der var maaske heller ingen Oplysninger at give udover den rent faktiske, at man indstiller Lovforslaget uforandret til Vedtagelse. Der har i Folketinget ikke været stillet Ændringsforslag og ikke været Uoverensstemmelse imellem Partierne, men Lovforslaget er enstemmig vedtaget. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til enstemmig og uforandret Vedtagelse og saa her i Tinget.

Finansministeren (Brandes): Til det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) skal jeg bemærke, at ihvorvel jeg meget vel forstaar hans Standpunkt, at Privatbane- og Statsbanetaksterne kan ligestilles, saa tror jeg dog ikke, at dette Standpunkt i al Almindelighed kan fastholdes. Forskel er der, Forskel baade paa det Princip, efter hvilket Staten anlægger Banerne, og det Princip, efter hvilket Privatbanerne fremkommer. Og jeg vil endnu yderligere om Privatbanernes Forrentning og Indtægt sige dette: Staten bidrager jo til Privatbanernes Fremkomst, og Staten bærer sin Del af det manglende Udbytte, naar dette foreligger, eller den lave Dividende, der gives. Jeg har tidligere undertiden diskuteret Privatbanernes Forhold med det ærede Medlem ud fra dette, at han plejede at bebrejde ogsaa mig, at Staten ikke opfyldte sine Forpligtelser i saa høj Grad, som man ønskede. Maaske det ærede Medlem vil give mig den — jeg vil ikke sige Ære, men Ret nu at sige, at jeg har gjort, hvad der stod i min Magt, for at faa dette Forhold udlignet, saa at Staten efterhaanden ydede Privatbanerne det hele Tilskud, man var forpligtet til efter Loven, men hvis Betalingstid ikke var fastsat i Loven. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem uden videre kan sammenligne to Ting, der dog er forskellige.

Baade dette ærede Medlem og det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede) dvælede ved, at Regeringens Stilling er forandret overfor, at Driften ved Statsba-

nerne skal dække sig, og det ærede 3die landstingsvalgte Medlem sagde, at allerede i Fjor var en saadan Forøgelse af Taksterne, som her er Tale om, forlangt af det konservative Folkeparti. Men dertil maa jeg sige, at der forelaa ikke den samme Anledning til at forhøje Statsbanetaksterne den Gang som nu, thi Lønningsforslagene var den Gang hverken fremsatte eller vedtagne, eller man kunde vide, at Tjenestemændenes Krav vilde være saa høje, som de blev, og at Rigsdagen vilde imødekomme dem i den Udstrækning, som skete. Hvis disse Lønninger ikke var kommet til med deres uhyre Forøgelse af Driftsudgifterne, saa vilde i og for sig ikke denne Forøgelse af Godsbanetaksterne have været nødvendig. Og det er vel dog det ærede Medlem enig med mig i, at man skal ikke forhøje Omkostningerne for Befolkningen ved at befare Statsbanerne eller ved at forsende Gods paa Statsbanerne stærkere, end det er nødvendigt. Nu er der fra forskellig Side, baade fra Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, fremsat den Betragtning i Overensstemmelse med Regeringen, at til Forrentning behøver man i Øjeblikket ikke at gaa. Jeg tror, men jeg erindrer det ikke ganske nøjagtigt, at der i Øjeblikket er indestaaende i Statsbanerne — saaledes udregnedes det i forrige Maaned — en Kapital af 335 Mill. Kr. Meget galt tror jeg ikke, dette Tal kan være, og hvis man skulde naa til en rimelig Forretning af dette Beløb — man tage Renten, hvordan man vil — saa vilde vi behøve en Forøgelse af Statsbanetaksterne, som neppe nogen vilde være med til. Endelig maa jeg dog sige, at der jo er en Grund til Driftsudgifternes Størrelse, som der fra alle Sider er Haab om, at man skal komme bort fra, og det er de høje Brændselsudgifter, som i Øjeblikket tynger stærkere paa Statsbanerne end paa nogen anden Institution. Muligheden for at komme bort fra en saadan Fordyrelse af Kullene, som i Øjeblikket er til Stede, gives der dog — jeg indrømmer, at den ikke er meget nærliggende for nogen, og naar Regeringen for Resten har bestemt sig til hurtigt at fremme dette Lovforslag, er det, fordi man ikke turde regne med, hvad man maaske tidligere gjorde, at der kom en Forringelse af Prisen her.

Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem var glad over, at Rabatten paa Dobbelbilletter paa de korte Afstande bortfaldt. Hans Glæde kan jeg ikke ganske dele, thi det har for Befolkningen været